

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-08-45715 לפינ' נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

בפני כב' השופט יהודה גרניט (בדימוס)

תובעים רון לפין

נגד

נתבעים חברת פרטנר תקשורת בע"מ

פסק דין

1
2 אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבעת המשיכה לשלוח לתובע 11 פרסומות, למרות שניתנו קודם
3 לכן 2 פסקי דין שנתנו תוקף לשני הסכמי פשרה בין הצדדים, לפיהם הנתבעת התחייבה להפסיק
4 לשלוח לתובע "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א (א) לחור התקשורת (בזק ושידורים),
5 התשמ"ב – 1982 (להלן: החוק), להלן: פרסומות).
6 רק לאחר הגשת התביעה הנוכחית, מצאה הנתבעת את הדרך להפסיק לשלוח לתובע פרסומות.
7 הנתבעת טוענת בבית המשפט, טענה שלא הועלתה בכתב הגנתה, לפיה לתובע שני קווי טלפון
8 והיא חסמה רק טלפון אחד. הנתבעת שיוצגה בבית המשפט על יד עורכת דין אינה יכולה להנות
9 מטענת הגנה שלא בא זיכרה בכתב הגנתה, טענה שאולי היתה מתקבלת לו נטענה על ידי מתדיין
10 הדיוט. הנתבעת יודעת היטב כי יש לפרט את כל טענות ההגנה בכתב ההגנה. הנתבעת גם לא
11 הביאה כל ראיה לתמוך את הטענה הזאת, לפיכך הטענה נדחת.
12 הנתבעת טוענת כי התובע התנהג בחוסר תום לב בכך שלא חסם בעצמו את הפרסומות. בענין זה
13 אני סבור שטוב לה לנתבעת שלא היתה מעלה טענה זאת, הואיל וכמי שניתנו נגדה שני פסקי דין,
14 בהסכמות, לפיהם עליה לחסום את משלוח הפרסומות לתובע, היא שלא נהגה בתום לב.
15 העובדה שהנתבעת הצליחה לחסום את משלוח הפרסומות לתובע בחודש דצמבר 2011, לאחר
16 הגשת התביעה השלישית נגדה, מעידה שהיא יכולה היתה לבצע את החסימה, גם לפני הגשת
17 התביעה הנוכחית.
18 בדברי ההסבר להצעת החוק של הממשלה מס' 182 מיום 20.6.05 נאמר:
19 'זנופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות
20 באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות sms ופקסימיליה), המכונה "spam", הפכה בשנים
21 האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה".
22 בעקבות הצעת החוק הנ"ל, חוקקה הכנסת את תיקון מס' 40 לחוק, הקובע בסעיף 30א' (ו) (1) כי
23 שיגור דבר פרסומת בלא קבלת הסכמה מפורשת של הנמען, מהווה עבירה פלילית ובסעיף קטן
24 (ט) נקבע כי הפרת הסעיף מהווה עוולה אזרחית. סעיף קטן (י) (1) לחוק קובע כי בית המשפט

1 מתוך 2

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-08-45715 לפינ' נ' חברת פרטנר תקשורת בע"מ

1 רשאי לפסוק פיצויים בשל הפרת הסעיף בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת
 2 שהנמען קיבל חרף התנגדותו, ללא הוכחת נזק.
 3 דהיינו, המחוקק ראה בחומרה רבה את התופעה של משלוח פרסומות ללא הסכמת הנמען וקבע,
 4 כאמור, כי הדבר מהווה הן עבירה פלילית והן עוולה נזיקית.
 5 בעניינו לא מדובר באי הסכמת התובע, אלא בהתנגדותו המפורשת, אותה הוכיח בשתי תביעות
 6 קודמות שהגיש כנגד הנתבעת.
 7 תמוה שחברה כמו הנתבעת, החליטה לכבד את שני פסקי הדין, רק לאחר שהתובע הגיש נגדה את
 8 התביעה השלישית.
 9 לפיכך אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,000 ₪ בגין כל אחת מ-
 10 11 הפרסומות שהיא שלחה אליו, סה"כ 11,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

תוך 15 יום ניתן לבקש מבית המשפט המחוזי להגיש ערעור.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ב, 09 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

יהודה גרניט, שופט בדימוס

22
23
24
25
26
27